Autyzm - terapia dla dzieci z Zabrza

Autyzm jest poważnym zaburzeniem rozwojowym, które objawia się przed drugim rokiem życia dziecka. Dzieci dotknięte autyzmem fizycznie nie różnią się od swoich rówieśników, ale zachowują się tak, jakby nie były w stanie zrozumieć informacji, które docierają do nich za pośrednictwem zmysłów.

Charakterystyczne są również zaburzenia komunikacji werbalnej, niewerbalnej, wyobraźni, zaburzenia związków społecznych oraz występowanie czynności powtarzających się, a także niechęć do zmian.

Wczesna diagnoza i terapia daje większe szanse na lepsze wyniki rehabilitacji.

Rodzicu!
Jeśli niepokoi Cię zachowanie Twojego dziecka możesz uzyskać pomoc na terenie Zabrza.

Sygnały autyzmu

fot. Obywatelska Fundacja Pomocy Dzieciom w Warszawie

Karta Praw Osób z Autyzmem

12 lipca br Sejm RP jednogłośnie przyjął uchwałą **Kartę Praw Osób z Autyzmem.**

Karta Praw Osób z Autyzmem nie jest aktem prawnym, którego nieegzekwowanie skutkowałoby sankcjami. Główną jej funkcją jest zwrócenie uwagi na to, że osoby z autyzmem są osobami o specyficznych potrzebach, często różnych od potrzeb innych osób niepełnosprawnych, i ta specyfika powinna być brana pod uwagę we wszystkich przepisach i zapisach regulujących system wsparcia dla osób niepełnosprawnych w Polsce**.**

Ma w pewien sposób uczulić decydentów, twórców prawa, programów i różnych rozwiązań, tak by zastanawiali się tworząc różne przepisy, czy obejmują one potrzeby osób z autyzmem. Jak dotąd bowiem osoby z autyzmem są wykluczone z większości programów wsparcia, jako że ich niepełnosprawność nie pozwala im na skorzystanie z tych propozycji. Już sama dyskusja nad Kartą w polskim Parlamencie, w komisjach, a także podczas obrad plenarnych, w których brali udział reprezentanci wszystkich klubów, częściowo już spełniła tę funkcję.

UCHWAŁA

Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 12 lipca 2013 r.

Karta Praw Osób z Autyzmem

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uznaje, że osoby z autyzmem mają prawo do niezależnego, samodzielnego i aktywnego życia oraz nie mogą podlegać dyskryminacji. Sejm stwierdza, iż oznacza to w szczególności prawo osób z autyzmem do:

1) możliwie niezależnego i w pełni wartościowego życia, pozwalającego na pełne rozwinięcie własnych możliwości, wykorzystanie szans życiowych i pełnienie ról społecznych;

2) adekwatnej, bezstronnej, dokładnej i przeprowadzonej w możliwie najwcześniejszym okresie życia diagnozy i opinii medycznej, pedagogicznej, psychologicznej i logopedycznej;

3) łatwo dostępnej, bezpłatnej i adekwatnej edukacji, dostosowanej do możliwości i potrzeb ucznia z autyzmem i pozwalającej na pełnienie ról społecznych, w tym szczególnie ról zawodowych;

4) pełnego uczestnictwa w procesie podejmowania wszelkich decyzji dotyczących ich przyszłości, także za pośrednictwem reprezentantów; w miarę możliwości ich życzenia powinny być uwzględniane i respektowane;

5) warunków mieszkaniowych uwzględniających specyficzne potrzeby i ograniczenia wynikające z ich niepełnosprawności;

6) wsparcia technicznego i asystenckiego niezbędnego do zapewnienia możliwie produktywnego życia, gwarantującego szacunek i możliwy poziom niezależności;

7) wynagrodzenia wykluczającego dyskryminację oraz wystarczającego do zapewnienia niezbędnego wyżywienia, odzieży, mieszkania, a także gwarantującego zaspokojenie innych koniecznych potrzeb życiowych;

8) uczestniczenia, w miarę możliwości bezpośrednio lub za pośrednictwem reprezentantów, w procesach tworzenia dla nich form wsparcia oraz tworzenia i zarządzania placówkami tak, aby były one dostosowane do ich specyficznych potrzeb;

9) odpowiedniego poradnictwa i usług dotyczących zdrowia fizycznego, psychicznego oraz zaspokojenia potrzeb duchowych, w tym również zapewnienia odpowiednich z uwagi na potrzeby i wybory osoby metod terapeutycznych i leczenia farmakologicznego;

10) odpowiedniego kształcenia i przygotowania zawodowego oraz zatrudnienia, wykształcenia i szkolenia zawodowego wykluczającego dyskryminację i stereotypy, uwzględniających indywidualne zdolności, możliwości i prawo wyboru zainteresowanej osoby;

11) wsparcia w korzystaniu ze środków transportu w formie adekwatnej do ich potrzeb i możliwości;

12) wsparcia umożliwiającego uczestniczenie i korzystanie z dóbr kultury, rozrywki, wypoczynku i sportu;

13) wsparcia umożliwiającego równy dostęp do usług publicznych oraz rozwijanie aktywności społecznej;

14) poszanowania intymności życia osobistego oraz do tworzenia pozbawionych przymusu związków z innymi osobami, w tym również związków małżeńskich;

15) bezpośrednich lub za pośrednictwem reprezentantów porad prawnych i usług adwokackich, a także do pełnej opieki prawnej i ochrony ustawowej;

16) egzystencji w warunkach odpowiednich do ich możliwości i potrzeb, w szczególności do egzystencji pozbawionej lęku i poczucia zagrożenia związanego z nieuzasadnionym umieszczeniem w szpitalu psychiatrycznym albo w innych instytucjach ograniczających swobodę i wolność osobistą;

17) ochrony przed nadużyciami, przemocą fizyczną i zaniedbaniem;

18) adekwatnej terapii i ochrony przed nadużywaniem i przedawkowaniem środkówfarmakologicznych;

19) uzyskiwania bezpośredniego bądź za pośrednictwem reprezentantów dotyczących ich informacji, w szczególności danych pochodzących z dokumentów i rejestrów medycznych, psychologicznych, edukacyjnych i administracyjnych.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej stwierdzając, iż powyższe prawa wynikają z Konstytucji, Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, Konwencji o prawach dziecka, Standardowych zasad wyrównywania szans osób niepełnosprawnych oraz innych aktów prawa międzynarodowego i wewnętrznego, apeluje do Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i władz jednostek samorządu terytorialnego o podejmowanie działań ukierunkowanych na urzeczywistnienie tych praw.

MARSZAŁEK SEJMU
Ewa Kopacz